

Meisje van de Slijterij, Petra de Boevere

Omdat het leven te kort is om troep te drinken en te mooi om niet te delen.

De sla van Pa

Geplaatst op [09/28/2011](#)

Gisteren mocht ik spreken op een [conferentie van internationale zaadkwekers](#). Ik ontmoet bijzondere mensen de laatste jaren. Als ik dan mijn praatje begin – gisteren in het Engels, maar als Balkenende het kon kan ik het ook – probeer ik altijd te starten met iets dat mij linkt aan het publiek. Zo vertelde ik gisteren dat mijn vader trots zou zijn als hij zou weten dat ik daar stond. Hij overleed in 2005. Mijn vader had een ‘hof’, een volkstuin. Het hele dorp kende hem en kreeg sla van hem. Die sla was uniek. Zo zacht heb ik hem nooit meer gegeten. Zijn sla smolt op je tong.

Elk jaar liet hij een aantal kroppen ‘doorschieten’. Die werden op hun kop opgehangen in de schuur en als ze droog waren schudde hij ze leeg in een plastic zak. Dat werd de sla voor het volgende jaar die eerst werd gezaaid in potjes in de schuur en als het dan slaplantjes waren de volle grond in gingen.

Misschien deed hij dat wel 40 jaar lang, of nog langer.

Vorig jaar vertelde mijn zus me dat ze de sla van Pa had gegeten. Ik keek haar niet begrijpend aan. Pa was immers al vijf jaar dood en ik had sindsdien nooit meer de sla gegeten die op mijn tong smolt.

Pa bleek echter niet alleen de sla maar ook het zaad te hebben weggegeven aan mensen. Via via was het zaad weer terug in de familie gekomen en vijf jaar na zijn dood had mijn zus zijn sla gegeten.

Nu kende iedereen in het dorp Pa. Als hij door het dorp fietste met zijn eeuwige emmer vol sla aan het stuur kon er altijd wel een kropje af als je hem tegenkwam. Enfin, dit verhaal was de start van mijn verhaal gisteren.

Na afloop kwam er een zaadkweker naar me toe. Ze opperde het slazaad van mijn vader op de markt te brengen. ‘Hoe heette je vader?’ ‘Staf, of eigenlijk Gustaf’ antwoordde ik. Ze schreef het direct op: ‘Gustav’s Salad.’

Zou het echt gaan gebeuren? Jaren na zijn dood zijn slazaad in zakjes te koop omdat het de zachtste sla is die ooit heeft bestaan? Ik werd lyrisch van het idee en ging vandaag een rondje bellen.

Een oom van me kreeg van een kennis van mijn vader enkele jaren geleden een potje slazaad van Pa en heeft dat nog in de schuur staan. Ik ga het straks halen.

Postuum slazaad gaat het voor mij helemaal worden. En ik stop, als dit echt gaat gebeuren, een gratis zakje van dat zaad in [elke meisjesdoos](#).

Dit bericht werd geplaatst in [columns](#), [Persoonlijk](#), [Uncategorized](#) door [Petra de Boevere](#).

Bookmark de [permalink](#)

[\[https://web.archive.org/web/20120204023530/http://www.meisjevandeslijterij.nl/2011/09/de-sla-van-pa/\]](https://web.archive.org/web/20120204023530/http://www.meisjevandeslijterij.nl/2011/09/de-sla-van-pa/).

4 REACTIES OP "DE SLA VAN PA"

Pim Uijtewaal

op **09/28/2011 om 17:19** schreef:

Leuk verhaal! Ik duim voor je dat deze plannen echt handen en voeten gaan krijgen.

Nu maar hopen dat die zaadhandelaar er zelf geen slaatje uit wil slaan 😊

Michel

op **09/28/2011 om 22:36** schreef:

Wat een enorm gave ervenis, beter dan een miljoen...

Sally van der Horst - Fleuroselect

op **09/29/2011 om 14:43** schreef:

Petra was indeed our guest speaker to seed companies from 14 different countries from Russia to the U.S.A. I first heard her speak in Dutch and enjoyed it immensely, but as a True Brit I can confirm that her story was equally inspiring in English. Can't wait to try Gustav's Salad.

Petra de Boevere

op **09/29/2011 om 14:48** schreef:

I enjoyed it as well and met some very interesting people! Thanx for the invitation!